

Держлікінспекція МОЗ приймає рішення про видачу ліцензії або про відмову в її видачі у строк не пізніше десяти робочих днів з дати надходження заяви про видачу ліцензії та документів, що додаються до заяви. Повідомлення про прийняття рішення про видачу ліцензії або про відмову у видачі ліцензії надсилається (видається) заявникові в письмовій формі протягом трьох робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.

Водночас, законодавство, яке регулює виробництво і торгівлю лікарськими засобами, потребує свого вдосконалення. До першочергових питань, що вимагають уточнення в законодавстві про виробництво лікарських засобів і торгівлю ними можна віднести наступні: уточнення основних понять щодо розглянутих видів діяльності, доопрацювання організаційно-правових основ здійснення таких видів діяльності, систематизацію засобів державної підтримки виробництва лікарських засобів і торгівлі ними.

Використана література:

1. Господарський кодекс України : закон України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №18-22. – Ст. 144.

2. Мамутов В. К. Господарське право : [підручник] / В. К. Мамутов. – К. : Юрінком Інтер, 2010. – 402 с.

3. Про ліцензування певних видів господарської діяльності : закон України від 1 червня 2000 р. // Відомості Верховної Ради. – 2000. – № 36. – Ст. 299.

4. Цивільний кодекс України : закон України від 16 січня 2003 р. № 435 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 11. – Ст. 461.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

***Васильєв С.В.**, к.ю.н., доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування
Національного фармацевтичного університету*

***Трунов В.О.**, студент 6 курсу спеціальності «Адміністративний менеджмент»
Національного фармацевтичного університету*

Господарська діяльність закладів охорони здоров'я в Україні має як специфічні, так і загальні ознаки господарської діяльності. Вона регулюється не тільки медичним законодавством, але і загальним господарським законодавством. Отже, виникає необхідність розглянути загальне розуміння господарської діяльності відповідно до норм господарського законодавства України та наукових розробок науковців.

Під господарською діяльністю у ч. 1 ст. 3 Господарського кодексу України розуміють діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямовану на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність [2].

Науковці висловлюють різні думки щодо ознак і сутності господарської діяльності. В.К. Мамутов стверджує, що можна виділити наступні ознаки господарської діяльності:

– особливий суб'єктний склад, тобто господарську діяльність здійснюють суб'єкти господарювання;

– особлива сфера здійснення господарської діяльності – сфера суспільного виробництва;

– вартісний характер результатів господарської діяльності, що мають цінову визначеність [3].

Отже, господарська діяльність розглядається як суспільно-корисна діяльність членів суспільства, їх спілок (об'єднань) щодо виготовлення продукції, надання послуг, виконання робіт.

На думку, О.А. Беяневича така суспільно-корисна господарська діяльність має наступні ознаки:

а) вона полягає у виробництві продукції, виконанні робіт, наданні послуг не для власних потреб виробника, а для задоволення потреб інших осіб (сфера суспільного

виробництва);

б) вона виконується на професійних засадах;

в) результати такої діяльності мають вартісний характер, вони реалізуються за плату, тобто функціонують як товар;

г) ця діяльність поєднує як приватні інтереси виробника, так і публічні інтереси, тобто інтереси держави, суспільства, значних прошарків населення тощо [1].

Залежно від мети і способу організації та здійснення господарської діяльності ч. 2 ст. 3 ГК України виділяє два її види – господарську комерційну діяльність і некомерційну господарську діяльність.

Господарська діяльність, що здійснюється для досягнення економічних і соціальних результатів та з метою одержання прибутку, є підприємництвом, а суб'єкти такої діяльності (підприємництва) є підприємцями.

Господарська діяльність може здійснюватись і без мети одержання прибутку (некомерційна господарська діяльність).

Господарська комерційна діяльність (підприємництво) здійснюється суб'єктом господарювання (підприємцем) як самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик діяльність з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

Некомерційна господарська діяльність здійснюється з метою задоволення певних суспільних потреб незалежно від прибутковості такої діяльності: отримання прибутку від такої діяльності відіграє другорядну роль. Такою є діяльність частини казенних, експериментальних та інших планово-збиткових підприємств, які фінансуються за рахунок держави.

Згідно з ч. 1 ст. 52 ГК некомерційне господарювання – це самостійна систематична господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання, спрямована на досягнення економічних, соціальних та інших результатів без мети одержання прибутку [2].

Некомерційна господарська діяльність відповідно до ч. 2 ст. 52 ГК України здійснюється суб'єктами господарювання державного або комунального секторів економіки у галузях (видах діяльності), в яких відповідно до ст. 12 ГК забороняється підприємництво, на основі рішення відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування. Некомерційна господарська діяльність може здійснюватись також іншими суб'єктами господарювання, яким здійснення господарської діяльності у формі підприємництва забороняється законом [2].

У разі якщо господарська діяльність громадян або юридичної особи, зареєстрованої як суб'єкт некомерційного господарювання, набуває характеру підприємницької діяльності, до неї застосовуються положення ГК та інших законів, якими регулюється підприємництво.

На суб'єктів господарювання, які здійснюють некомерційну господарську діяльність, поширюються загальні вимоги щодо регулювання господарської діяльності з урахуванням особливостей її здійснення різними суб'єктами господарювання, які визначаються ГК та іншими законодавчими актами.

Отже, господарська діяльність в Україні може бути комерційною і некомерційною. Господарська діяльність закладів охорони здоров'я за своєю сутністю є некомерційною господарською діяльністю.

Використана література:

1. Беяневич О. А. Господарське договірне право України (теоретичні аспекти) / О. А. Беяневич. – К. : Юрінком Інтер, 2006. – 592 с.

2. Господарський кодекс України : закон України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №18-22. – Ст. 144.

3. Мамутов В. К. Хозяйственное право Украины : учебник / В. К. Мамутов, Г. Л. Знаменский, К. С. Хахулин и др. – К. : Юринком Интер, 2002. – 912 с.

4. Цивільний кодекс України : закон України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.